ព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខ:១២៤
ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤
សាលដីកា
លេខ:២៥៤
ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ:

១-ឯកឧត្តម............ ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ
២-លោក .... ជាចៅក្រម
៣-លោក .... ជាចៅក្រម
៤-លោក .... ជាចៅក្រម
៥-លោក .... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍

ក្រឡាបញ្ជី

-លោកស្រី ....

តំណាងមហាអយ្យការ

-លោក .... ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៧៦(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៨២ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ រវាង :

ដើមចោទឈ្មោះ ជគហ (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ)ភេទស្រី អាយុ៤០ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅផ្ទះលេខ ៣២ ក្រុមទី១១៧ មណ្ឌល៨ ផ្លូវព្រះមុនីវង្ស សង្កាត់ស្រះចក ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ។ ឪពុកឈ្មោះ ជិន ហុង (រ) ម្តាយឈ្មោះសេង គឹមហួរ (រ) ប្តីឈ្មោះទេព បូ ។

មានមេធាវីលោក .... ជាតំណាង ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះ .... (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទស្រី អាយុ៧៣ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅផ្ទះលេខ៣២ ក្រុមទី១១៧ មណ្ឌល៨ ផ្លូវព្រះមុនីវង្ស សង្កាត់ស្រះចក ខណ្ឌដូនពេញក្រុងភ្នំពេញ ។

ផ្ទេរសិទ្ធិឱ្យលោក .... ។

មានមេធាវីលោក .... ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង: ប្តឹងសុំចំណែកលើបណ្តាំមរតករបស់លោក ....

បណ្តឹងតប : ប្តឹងសុំបដិសេធលិខិតចែកមរតក ចុះថ្ងៃទី១១-១០-២០០១ .

បានឃើញបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ០៣ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ របស់លោក .... ជាមេធាវីតំណាងឱ្យឈ្មោះ ជគហ ប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៧៦(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្ដីសម្រេច ទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១២៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមបណ្ដឹងចុះថ្ងៃទី១៣-១២-២០០១ ដើមចោទ អ្នកស្រី ជគហ ថា : ខ្លួនសុំចំណែកលើបណ្ដើមរតក របស់សពលោក តទ ថូ ចុះថ្ងៃទី១១-១០-២០០១ ដែលបានប្រគល់ឱ្យខ្លួនជាប្រពន្ធ និងជាអ្នកបំរើមើលថែលោកតា ទថ និងបានមើលថែជំងឺលោកតា ទថ តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៨ បានរស់នៅជាមួយគ្នារហូតមក ។ ក្នុងការបំរើលោកតា ទថ សព្វសារពើនេះ គាត់តែងនិយាយថា អាណិតស្រលាញ់ខ្លួនណាស់ បើគាត់ស្លាប់ទៅ មិនឱ្យខ្លួនលំបាកទេ តែខ្លួនមិនចាប់អារម្មណ៍ និងសំដីនេះឡើយ ។ នៅថ្ងៃទី១៥-១០-២០០១ លោកតា ទថ បានប្រគល់ ស្រោមសុំបត្រ១មកឱ្យខ្លួន ដោយប្រាប់ថា នេះជាកេរ្ដិ៍បន្តិចបន្តួច សំរាប់ឱ្យខ្លួនចិញ្ចឹមជីវិតបានដោយ ខ្លួនឯង នៅពេលអត់ពីគាត់ទៅ ដល់ថ្ងៃបន្ទាប់លោកតា ទថ មានជំងឺធ្ងន់ ខ្លួនក៏បញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យកាល់ម៉ែត្រ ដល់ថ្ងៃ២៥-១១-២០០១ វេលាម៉ោង៩៖០០ព្រឹក តា ទថ ទទួលមរណៈភាព ខ្លួនរៀបចំធ្វើបុណ្យតាមប្រពៃណីដោយមានញាតិមិត្ត បងប្អូនជួយជ្រោមជ្រែង ។

នៅថ្ងៃទី១១-១២-២០០១ ចៅសង្កាត់ស្រះចេក បានអញ្ជើញលោកស្រី ពយ ដែលជាប្រពន្ធមុនបានបួសនៅវត្តតាំងពី១០ឆ្នាំមកហើយ និងកូនដើមរបស់តា ទថ ចំនួន០៣នាក់មកស្ដាប់នូវសេចក្ដីមរតក ពួកគាត់យល់ព្រមតាមសេចក្ដីនេះដោយទទួលស្គាល់ថា ពិតជាអក្សរបស់លោកតា ទថ មែន ដូចមានកំណត់ហេតុរបស់ចៅសង្កាត់ស្រះចកស្រាប់ ដោយខ្លួនជួបការលំបាកខ្វះថវិកា ខ្លួនសុំឱ្យតុលាការសម្រេចតាមបណ្ដាំ ចុះថ្ងៃទី១១-១០-២០០១ របស់លោកតា ទថ ។

តាមបណ្ដឹងតបចុះថ្ងៃទី០៨-០២-២០០២ លោក ទសថ តំណាងឱ្យលោកយាយ ពយ (ប្រពន្ធសព) ថា ខ្លួន និងបង១៦នាក់ទៀត មានឈ្មោះ ទណ, ទណ ទមណ ទរស ទរស ទវស ដែលត្រូវជាកូនបង្កើតរបស់សពលោកតា ទប និងជាទាយាទ សូមប្ដឹងបដិសេធលិខិតចែកមរតក ចុះថ្ងៃទី១១-១០-២០០១ ដែលភាគីដើមចោទប្ដឹងទាមទារ ដោយហេតុថា លិខិតនេះ បានធ្វើឱ្យខូចខាតសិទ្ធិជាទាយានក្នុងការទទួលមរតក និងធ្វើឱ្យបាត់នូវចំណែករបស់ពួកខ្លួន ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៨(ក) ចុះថ្ងៃទី១២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្ដីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្ដឹងសុំ និងចម្លើយប្ដឹងសុំរបស់លោកយាយ ពយ និងលោក ទសថ ជាតំណាងទាយាទនៃសពលោក ទថ ដែលមានលោកមេធាវី..... ការពារក្ដីផង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ទទួលពាក្យបណ្តឹង និងចម្លើយតវ៉ារបស់អ្នកស្រី ជគហ ធ្វើរសិទ្ធិឱ្យ អ្នកស្រី ជសផ មានមេធាវី .... ទុកជាត្រឹមត្រូវ តាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

៣-ទុកជាមោឃៈនូវលិខិតបណ្តាំចែកមរតក ចុះថ្ងៃទី១១-១០-២០០១ របស់សពលោក ទថ តាមគោលការណ៍ច្បាប់ ។

៤-បង្គាប់ឱ្យអ្នកស្រីជិន គឹមហោ ចែកផ្ទះលេខ៣៣AE1 ស្ថិតនៅផ្លូវលេខ៣៣៦ ភូមិ១ សង្កាត់ផ្សារដើមគរ ខណ្ឌទួលគោក ក្រុងភ្នំពេញ ពាក់កណ្តាលឱ្យមកទាយាទ នៃសពលោក ទថ មានលោក ទសថ ជាតំណាង មានមេធាវី .... ។ បើចែកមិនដាច់ស្រេចឱ្យលក់ឡាយឡុងយកប្រាក់ចែកជាពីរភាគស្មើ មាត្រា១៦៨ និងតទៅនៃច្បាប់ភូមិបាលថ្មីឆ្នាំ២០០១) ។

៥-បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ នជ នអ និងលោក លសវណរ និងគ្រួសារ ព្រមទាំងអ្នកដទៃទៀត ចុះចេញពីផ្ទះលេខ៣៣AE1, ភូមិ១ សង្កាត់ផ្សារដើមគរ ។

៦-ទុកជាមោឃៈនូវលិខិតលក់ដី ផ្ទេរកម្មសិទ្ធិចុះថ្ងៃទី១២-៤-២០០១ នូវដីទំហំ៤៧៥០ម²តំលៃ ២៨៥០ដុល្លា និងលិខិតលក់ដីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិចុះថ្ងៃទី១៨-១០-២០០១ ទំហំ៧៨៨៥ម² តម្លៃ៤៧៣១ដុល្លា ដែលស្ថិតនៅភូមិជ្រោយក្របៅ២ ឃុំរកាអារ ស្រុកកងមាស ខេត្តកំពង់ចាមពី ឈ្មោះអ្នកស្រី ជគហ ឱ្យទៅឈ្មោះ ទចរ និងប្រពន្ធ ជសផ (មាត្រា១៦៨ និង ១៧១ នៃច្បាប់ភូមិបាលថ្មី និងមាត្រា ៣៥ នៃច្បាប់កិច្ចសន្យាលេខ ៣៨) ។

៧-បង្គាប់ឱ្យអ្នកស្រី ជគហ ផ្ទេរសិទ្ធិឱ្យអ្នកស្រី ជសផ មានមេធាវី ....និង............. ផង ចែកដីទំហំ ៤៧៥០ម² តម្លៃ២៨៥០ដុល្លា ដែលទិញពីអ្នកស្រី ឈគស តាមលិខិតលក់ដីធ្វេរកម្មសិទ្ធិកាន់កាប់ ចុះថ្ងៃទី១៤-៤-២០០១ ពាក់កណ្តាលឱ្យទៅទាយាទ នៃសពលោក ទថ និងដីទំហំ៧៨៨៥ម² ដែលទិញពីឈ្មោះ ឈវ ប្រពន្ធឈ្មោះ វស តំលៃ៤៧៣១ដុល្លា ដែលទិញតាមលិខិតលក់ដីផ្ទេរសិទ្ធិកាន់កាប់ចុះថ្ងៃទី ១២-០៤-២០០១ ស្ថិតនៅភូមិជ្រោយក្របៅ២ ឃុំរកាអារ ស្រុកកងមាស ខេត្តកំពង់ចាម ពាក់កណ្តាលឱ្យទៅទាយាទនៃសពលោក ទថ ។ បើចែកគ្នា មិនដាច់ស្រេចឱ្យលក់ឡាយឡុងយកប្រាក់ចែកគ្នាស្មើ ចាប់ពីពេលដែលសាលក្រមនេះស្ថាពរ (មាត្រា១៦៨-១៧១ នៃច្បាប់ភូមិបាលថ្មី)។

៨-ឱ្យអ្នកស្រី ជគហ បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី២១.០០០៛ ដែលបានកាត់យកពី ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីរបស់ទាយាទនៃសពលោក ទថ ក្នុងសំណុំរឿងលេខ១៥៣៣ ចុះថ្ងៃទី១៩-១២-២០០១ សំណុំរឿងលេខ ១៥២៥/១៨-១២-២០០១ ចំនួន៧.០០០៛ របស់អ្នកស្រី ជគហ ដាក់ ថវិការដ្ឋ និងចំណាយផ្សេងៗរួចហើយ និងឱ្យអ្នកស្រី ជគហ មានអ្នកស្រី ជសផ ជា តំណាងបង់ពន្ធសមាមាត្រ១ នៃតម្លៃនៃរឿងក្តីនេះ តែត្រូវឱ្យអ្នកឈ្នះក្តីបង់ជាមុន ហើយតម្រូវឱ្យ អ្នកស្រី ជគហ សងប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៤.០០០៛ និងប្រាក់ពន្ធសមាមាត្រនេះទៅទាយាទ នៃសពលោក ទថ វិញ ។

៩-សាលក្រមនេះ សម្រេចសេចក្តី និងប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខ ជសផ មេធាវី .... លោក .... មេធាវី .... បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍កំណត់០២ខែ គិតពីថ្ងៃសម្រេចសេចក្តី ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ របស់លោក .... តំណាងឱ្យអ្នកស្រី ជគហ មិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមលេខ១៨(ក) ចុះថ្ងៃទី១២-៥-២០០៣ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ត្រង់ចំណុចសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១២៩(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី១១-៦-២០០៣ របស់លោកមេធាវី .... ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ១៨(ក) ចុះថ្ងៃទី១២-៥-២០០៣ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាបានការដដែល ។

៣-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣.០០០៛ ដែលឈ្មោះ ពយ បានបង់រួចហើយ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្មឹង ២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ៥០០០៛ និងចំណាយលើអាជ្ញាធរតុលាការ៥០០០៛ សរុប១៣០០០៛ ។

កាលបើផុតកំណត់ប្តឹងសាទុក្ខ បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ ជគហ សងប្រាក់ ១៣.០០០៛ នេះឱ្យទៅឈ្មោះ ពយ វិញ ។

៤-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៦-៨-២០០៣ ចំពោះមុខតំណាងចុងចម្លើយ និងមេធាវីចុងចម្លើយ កំបាំងមុខដើមចោទ នឹងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៤-៩-២០០៣ កំបាំងមុខគូក្តី បើកផ្លូវប្តឹងតវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងទាស់លេខ១១៥ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ របស់លោក .... មេធាវីថណាយក្តីឲ្យដើមចោទ ប្តឹងទាស់នឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១២៩ (ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៧៦(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងទាស់ ចុះថ្ងៃទី៣០-៩-២០០៣ របស់លោកមេធាវី .... ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់ និងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីកំបាំងមុខលេខ១២៩(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៥-០៩-២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការដដែល ។

៣-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៨-១១-២០០៣ ចំពោះមុខមេធាវីតំណាងគូក្តី និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៥-១២-២០០៣ ចំពោះមុខមេធាវីតំណាងចុងចម្លើយ កំបាំងមុខមេធាវីតំណាងដើមចោទ តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខ តាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ០៣ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ របស់លោក .... ជាមេធាវីតំណាងឱ្យឈ្មោះ ជគហ ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៧៦(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាការពារចុះថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះ ជគហ

បានឃើញសារណាតបចុះថ្ងៃទី៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះ ពយ ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា : សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៧៦(ឈ)ចុះថ្ងៃទី០៥-១២-២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះមាន លក្ខណៈខុសឆ្គងទាំងទម្រង់ និងគតិច្បាប់ហើយ ។ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ សំរេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ក្រឡាបញ្ជីអានសារណារបស់អ្នកស្រី ជគហ នៅពេលសវនាការ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់លោក ទសថ តំណាងឱ្យអ្នកស្រី ពយ ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ នៅពេលសវនាការថា : ចំពោះបណ្តើមរតក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១ ចំពោះខ្លួន និងក្រុមគ្រួសារ ខ្លួនគិតថាមិនត្រឹមត្រូវទេ ហើយក្រុមគ្រួសារទាំងមូលមិនមានអ្នកណាម្នាក់បានដឹង ទាល់តែសោះ ។ ចំពោះខ្លួន អ្នកស្រី ជគហ មិនមែនជាប្រពន្ធរបស់ឪពុកខ្លួនទេ អ្នកស្រី ជគហ គាត់ទទួលប្រាក់ខែពីឪពុករបស់ខ្លួន ព្រោះថាជាកាតព្វកិច្ច ដូចជា ការបោកគូកអាចម៍នោម គឺជាភារកិច្ចរបស់អ្នកស្រី ជគហ ព្រោះអ្នកស្រី ជគហ ជាអ្នកបំរើរបស់ឪពុកខ្លួន។ ម៉្យាងទៀត អ្នកស្រី ជគហ គាត់បានទទួលចំណែកពាក់កណ្តាលហើយ នៅមានដីជាច្រើនកន្លែងទៀតដែលក្រុមគ្រួសារខ្លួនមិនទាន់បានរកឃើញ ។ ខ្លួនសូមតម្កល់សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ ទាំងមូល ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក .... ជាមេធាវីការពារ និងតំណាងឱ្យអ្នកស្រី ជគហ ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា បើពិនិត្យលើបណ្តើមរតកមួយច្បាប់ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១ គឺជាសំណេរអក្សរផ្ទាល់ដៃរបស់ឈ្មោះ ទថ ដែលជាម្ចាស់ទ្រព្យដោយបានសរសេរដោយផ្ទាល់ដៃ ក្នុងលិខិតបណ្តាំនេះ បានសរសេរយ៉ាងច្បាស់លាស់ អំពីឈ្មោះរបស់ម្ចាស់ទ្រព្យ ហើយបានបញ្ជាក់ពីគោលបំណងដែលម្ចាស់បណ្តាំចង់ប្រគល់អោយ ។ លោកតា ទថ បានធ្វើការបែងចែកជាពីរចំណែកយ៉ាងច្បាស់លាស់ គឺទី១ លោកយាយពេនយុត ទី២ គឺកូនក្តីខ្លួន តាមការបែងចែកលោកតា ទថ បានបញ្ជាក់ពីទីកន្លែង និងប្រវែងច្បាស់លាស់ទី៣ ទៀតលិខិតបណ្តាំនេះ បានចុះថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ និងបានចុះហត្ថលេខា និងមានស្លាមមេដៃបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់ ។ លិខិតបណ្តាំនេះ បានដាក់ក្នុងស្រោមត្រឹមត្រូវ

ហើយ លោកតា ទថ បានប្រគល់ឱ្យចៅសង្កាត់ឈ្មោះ ធធរ ដោយបានចុះលេខរដ្ឋបាលយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ។ បើសិនជាពិនិត្យលើអត្ថបទច្បាប់វិញ បណ្តើមរតក គឺជាសន្តតិកម្ម ដែលជាការផ្ទេរនូវបេតិកភ័ណ្ឌនៃបុគ្គល ដែលស្លាប់ឱ្យជនម្នាក់ ឬច្រើននាក់ ដែលរស់នៅ ហៅថា សន្តតិជន ។ ការផ្ទេរនេះ គឺធ្វើទៅតាមឆន្ទៈរបស់ម្ចាស់ទ្រព្យ ។ ខ្លួនសំណូមពរ សូមឯកឧត្តមប្រធានតុលាការកំពូល លោកចៅក្រម មេត្តាផ្តល់ភាពយុត្តិធមិ៌ ដល់កូនក្តីខ្លួន ដោយបង្វិលសំណុំរឿងទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះសារ ជាថ្មីឡើងវិញ ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកផាត់ .... ជាមេធាវីការពារឱ្យចុងចម្លើយ បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា : ខ្លួនសូមជំរាបថា អ្នកស្រី ជគហ មិនមែនជាប្រពន្ធរបស់សពលោកតា ទថ ទេគឺជាអ្នកបំរើក្នុងមួយខែ១០០ដុល្លាអាមេរិក អ្នកស្រីជិន គឹមហេ គាត់បំរើតបស្នងទៅលោកតា ទថ វិញ ព្រោះអ្នកស្រីជគហ ទទួលប្រាក់ ១០០ដុល្លាអាមេរិក ក្នុងឋានៈអ្នកស្រី ជគហ បំរើមនុស្សចាស់ ។ ជុំវិញបណ្តើមរតកសរសេរនៅថ្ងៃទី១១ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០១ លោកតា ទថ មានសតិអារម្មណ៍មិនហ្នឹងនរ ។ តាមគតិច្បាប់ការបែងចែកមរតកសាស្ត្រ សន្តតិជនដំបូងគេបង្អស់គឺកូន កូនមិនបានទទួលបែរជាអ្នកស្រី ជគហ បានទទួលពាក់កណ្តាល ទៅវិញ គាត់មិនបែងចែកឱ្យទៅទាយាទ គឺជាមោឃភាពរបស់បណ្តើមរតក។បណ្តើមរតកសរសេរ នៅក្នុងសតិវិលវល់ ។ ចំណែកផ្ទះលេខ៣៣AE1 មានស្នាមមេដៃរបស់លោកតា ទថ កន្លែងទៀតក៏ដាក់ឈ្មោះលោកតា ទថ ទៀត បើលោកតា ទថ ហេតុអ្វីបានដាក់ឈ្មោះលោកតា ទថ។ ខ្លួនសូមសំណូមពរក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ មេត្តាតម្កល់ សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍លេខ១៧៦(ឈ)ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល។

- ក្រោយពីបានស្តាល់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់សារណាដើមចោទ ចម្លើយតំណាងចុងចម្លើយ និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវីគូភាគី.

- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថាបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ០៣ ចុះថ្ងៃទី០៥-០១-២០០៤ របស់លោកមេធាវី .... ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

-យល់ឃើញថាៈការដែលមេធាវីដើមចោទ លើកឡើងនៅពេលសវនាការនេះថា មរតកសាសន៍ចុះថ្ងៃទី១១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១ ធ្វើឡើងតាមគន្លងច្បាប់ជាលិខិតបណ្តាំ ធ្វើក្រោយគេ ហើយជាប្រភេទលិខិតបណ្តាំឯកជន សរសេរដោយដៃម្ចាស់ទ្រព្យផ្ទាល់ដែលគប្បីមានអានុភាព តាមផ្លូវច្បាប់ ហើយថា បើទោះបីជាអ្នកស្រី ជគហ មិនមែនជាសហព័ទ្ធរបស់សពលោកតា ទថ ក៏អ្នកស្រីអាចទទួលអច្ច័យទានបាន

ដែរ នោះជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះថា បច្ចុប្បន្ន យើងពុំទាន់មានច្បាប់ស្តីពីមរតកទេ ហើយតាមលិខិតចុះថ្ងៃទី១៤-០២-២០០១ របស់សព បានបញ្ជាក់ច្បាស់ថា បានប្រគល់ផ្ទះចែកកូន៧នាក់ ដោយមានតម្លៃតបស្នងផង ។ ម្យ៉ាងទៀត បណ្តាំចុះថ្ងៃទី១១-១០-២០០១ ធ្វើឡើងពេលដែលលោកតា ទថ មានជំងឺធ្ងន់ ហើយខ្លឹមសារនៃលិខិតបណ្តាំចុះថ្ងៃទី១១-១០-២០០១ នេះពុំបានចែងថា ឲ្យលប់ចោលនូវបណ្តាំមុនៗទេ ។

- យល់ឃើញថា តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ក៏ដូចជាសាលាឧទ្ធរណ៍ដែរ ពុំបានទទួលស្គាល់ អ្នកស្រី ជគហ ជាសហព័ទ្ធស្របច្បាប់របស់សពលោកតា ទថ ឡើយ តែបែរជាទទួលស្គាល់ផ្ទះលេខ៣៣ AE_1 ស្ថិតនៅផ្សារដើមគរ និងដីនៅស្រុកកងមាស ខេត្តកំពង់ចាម ដោយសំអាងលើលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិមានឈ្មោះអ្នកស្រី ជគហ និងសពលោកតា ទថ ជាទ្រព្យរួមនោះ គឺជាការភ័ន្តច្រឡំ ពីព្រោះថា បុគ្គលពីរនាក់ដែលមិនមែនជាសហព័ទ្ធនិងគ្នា មានសិទ្ធិលើវត្ថុតែមួយ មិនអាចមានន័យថា ជាទ្រព្យរួមឡើយ ។

- យល់ឃើញថា ដើមចោទ បានធ្វើសារណាជូនមកតុលាការកំពូលរួចហើយ ប៉ុន្តែពុំបាន មកចូលរួមនាសវនាការនេះទេ មានតែមេធាវីមកចូលរួម ដូច្នេះតុលាការកំពូលជំនុំជំរះចាត់ទុកជាចំពោះមុខ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៧៦(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ហើយលើកលែងតែចំណុចទី៤,៥,៦,៧ នៃសាលក្រមរបស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលសាលា ឧទ្ធរណ៍តម្កល់ទុកជាបានការ ត្រូវទុកជាមោឃៈ ។

ហេតុដូច្នេះ
ចវ្ច័យសេចក្តីចំពោះមុខតំណាងចុងចម្លើយ
កំបាំងមុខដើមចោទប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ០៣ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ របស់លោកមេធាវី .... ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនិងគតិច្បាប់ខ្លះ ។

២-តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៧៦(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការ លើកលែងតែចំណុចទី៤៥៦ និងទី៧ នៃសាលក្រមរបស់តុលាការ ក្រុងភ្នំពេញ ដែលត្រូវទុកជាមោឃៈ ។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១២៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ របស់តុលាការកំពូល ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ត្រង់ចំណុចទី៤-៥-៦ និងទី៧ នៃសាលក្រមរបស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ។

៤-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដែលអ្នកស្រី ពយ បានបង់នៅតុលាការកំពូល ចំនួន១៩.០០០រៀល គឺ :

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០រៀល សម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ។

-ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប ១៩.០០០រៀល

៥-សាលដីកានេះជំនុំជំរះនៅថ្ងៃទី០៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ និង ប្រកាសនាសវនាការជា សាធារណៈនៅថ្ងៃទី២២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ ។